

บุนนาค (นากบุด)

Mesua ferrea L.

CALOPHYLLACEAE

ไม้ต้น สูงถึง 24 เมตร เรือนยอดรูปกรวยแน่น กิ่งเล็กเรียบท้องลง เปลือก สีน้ำตาลเข้ม มีเกล็ดหรือแผ่นและแตกเป็นร่องตั้งจาก เปลือกในสีน้ำตาลอ่อน น้ำเลี้ยงสีเหลืองอ่อนหรือคล้ายน้ำมันข้าวเจ้า ใน รูปรีเคนถึงรูปใบหอก กว้าง 1.2-4 เซนติเมตร ยาว 5-13 เซนติเมตร ปลายเรียวแหลม โคนรูปลิ่ม ในอ่อนสีออกขาวถึงชมพู อ่อน ห้อยคลุมทั้งต้นอยู่ 2-3 วัน หลายครั้งในหนึ่งปี ในแก่คล้ายแผ่นหนัง ด้านบนเขียวเข้ม ด้านล่างสีเทาอ่อน หรือสีขาวนวล เกลี้ยงทั้งสองด้าน เส้นใบจำนวนมากแต่จางทั้งสองด้าน ก้านใบยาว 0.8-1.2 เซนติเมตร เล็กเรียว ไม่มีใบประดับ ดอก ใหญ่บานเด่น กลิ่นหอม ขนาด 5-7.5 เซนติเมตร ออกเดี่ยวหรือเป็นคู่ตามจ่ามใบ ห้อยหน้าลง ก้านดอกยาวประมาณ 0.5 เซนติเมตร กลีบเลี้ยง 4 กลีบ ยาวประมาณ 1.2 เซนติเมตร คุ่นอกใหญ่ กว่าคุ่นใน เล็กน้อย กลมเว้นขอบบาง กลีบดอก 4 กลีบรูปไข่กว้าง ยาว 3-3.5 เซนติเมตร เมื่ออ่อนมีขนกำมะหยี่ โคนช้อนทับกัน เกสรเพศผู้ 50-80 อัน ยาวเท่าๆกลีบดอก รังไข่ 2 ช่อง ก้านเกสรเพศเมียเรียกว่าสีขาว ยาวเท่าเกสรเพศผู้ ยอดเกสรเพศเมียเป็นตุ่มเล็ก ผล รูปไข่หรือรี ขนาด 2.5-3.5 เซนติเมตร ปลายมีก้านเกสรเพศเมียเป็นจะงอยสันติดอยู่ก้านผลแข็งยาว 0.8-1.2 เซนติเมตร กลีบเลี้ยงแข็งติดที่โคน สุกสีน้ำตาลอมส้มถึงสีอมม่วง ปกคลุมด้วยเกล็ด hairy และไยแข็ง มากมีหيدของน้ำเลี้ยงติดอยู่ แกนไม้แตก เมล็ดแข็งมี 1-4 เมล็ด สีน้ำตาลมัน โดยมีสีสดคัน พับตามสันเข้าในปิดดินสูง 500 เมตร ทั่วไปในภาคใต้

ข้อมูลอ้างอิง : การทูนอร์, ใหม่สอน พินดา สิติธนพร กองการคาด ชำนาญดุ นิปปากาใต้ เมือง - พัฒนาครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2558, 768 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

บุหรง

Dasymaschalon dasymaschalum (Blume) I. M. Turner

ANNONACEAE

ไม้พุ่มหรือไม้ต้น สูงได้ถึง 10 เมตร มีขั้นประปายตามกิ่งอ่อน กลีบเลี้ยงและกลีบดอกต้านนอก ในรูปขอบวน รูปใบหอกหรือแคนธูปปี้ปลีกลับ ยาว 9-25 เซนติเมตร โคนเว้าตื้น ๆ ก้านใบยาว 2-7 มิลลิเมตร ก้านดอกยาว 1-7 เซนติเมตร กลีบเลี้ยงหนา รูปสามเหลี่ยม ยาว 1.5-4 มิลลิเมตร ดอกสีเหลืองครีมหรือสีชมพู กลีบปากใบหอกแคนธูปปี้ ยาว 3-8 เซนติเมตร บิดเวียน ปลายเรียวแหลม โคนคอดเว้า เกสรเพศผู้ยาว 2-3.5 มิลลิเมตร ผลย่อยมี 7-24 ผล มีขั้นประปาย ก้านช่อผลยาว 1-7 เซนติเมตร ผลย่อยรูปทรงกระบอก ยาว 1.5-4.5 เซนติเมตร ก้านผลย่อยยาว 0.4-1.8 เซนติเมตร มี 1-6 เมล็ด

พบที่หมู่เกาะอันดามันของอินเดีย พม่า คาบสมุทร猛烈 สุมาตรา และชวา ในไทยพบทางภาคตะวันออก เสียงใต้ และภาคใต้ ขึ้นตามป่าดิบชื้น ความสูงถึงประมาณ 300 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Dasymaschalon%dasymaschalum\(Blume\)I.M.Turner](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Dasymaschalon%dasymaschalum(Blume)I.M.Turner)
ภาพประกอบ : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Dasymaschalon%dasymaschalum\(Blume\)I.M.Turner](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Dasymaschalon%dasymaschalum(Blume)I.M.Turner)

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ใบเบี้ยวน้อย

Miliusa intermedia Chaowasku & Kessler

ANNONACEAE

ไม้พุ่มหรือต้นขนาดเล็ก ไม่ผลัดใบ สูงถึง 8 เมตร เปลือก เรียบ สีน้ำตาลเข้ม ในรูปเรี่ย กว้าง 1-3.5 เซนติเมตร ยาว 3-9 เซนติเมตร ปลายเรียวแหลม โคนรูปหัวใจเบี้ยวซัด โอบกงด้านเดียว เกลี้ยง ยกเว้นบนเส้นกลางใบด้านบน เส้นกลางใบแบบมีขันลับ เส้นใบ 12-16 คู่ ก้านใบยาว 1 มิลลิเมตร มีขันลับ กิงอ่อน มีขนกระจาย ดอก เล็ก สีครีม ออกเดี่ยวตามซอกใบ ก้านดอกยาว 4-8 มิลลิเมตร กลีบเลี้ยงและกลีบ ดอกวงนอกกว่า 1.2 มิลลิเมตร รูปสามเหลี่ยม โคน เชื่อมกัน ติดทนจนเป็นผล กลีบดอก วงในยาว 3-4 มิลลิเมตร รูปไข่กว้างหรือรูปหัวใจ บานแผ่ โคนไม่แนบกันหรือเป็นถุงเนื้อ หนาคล้ายหนัง มีขันละเอียด ด้านนอกและตามขอบ ด้านในเกลี้ยงและมีต่อมรูปคล้ายจันทร์เลี้ยว ที่โคน เกสรเพศผู้ 9-13 อัน เกสร เพศเมีย 3-4 อัน เกลี้ยง ผลกลมกว้างประมาณ 8 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 6 มิลลิเมตร ปลายกลม มีสันบางคาด สีเขียวอ่อน สุกสีม่วงเข้ม ผนังผลบาง ค่อนข้างย่นเมื่อแห้ง ก้านผลยาว 1-1.5 มิลลิเมตร มี 1-3 ผล มี 1 เมล็ด พับน้อยในปั๊ดใบบนเข้าทินปุ่น สูงถึง 200 เมตร จังหวัดระนอง สุราษฎร์ธานี

ข้อมูลอ้างอิง : ไชยอน การ์เดนเซอร์ พันดา สิกธิสุนทร ก่อรากณาฯ ขยายมตุ นิปปังกาğıได้ เม่น – พันทัครีชที่ 1-กรุงเทพฯ : วิเคราะห์พัฒนาฯ 2558. 768 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้เลาเนื้อแข็ง มีขนกกำมะหยี่สีน้ำตาลหนาแน่นตามทุกใบ แผ่นใบ ช่อดอก และฝัก หูใบรูปเดียว ยาว 1-1.5 เซนติเมตร ใบรูปไข่กว้างเกือบกลม ยาวได้ถึง 20 เซนติเมตร แฉกเล็กไม่เกินกึ่งหนึ่ง ปลายแฉกรูปสามเหลี่ยมกลม โคนรูปหัวใจ เส้นโคนใบข้างละ 5-6 เส้น ก้านใบยาวได้ถึง 5 เซนติเมตร ช่อดอกแบบช่อกระจะแยกแขนงสั้นๆ ติดดอกรูปเบี้ร์ ยาวประมาณ 1 เซนติเมตร ก้านดอกยาวประมาณ 1 เซนติเมตร ในประดับรูปใบหอก ยาว 6-8 มิลลิเมตร ใบประดับย่อยติดใกล้ได้ฐานดอก กลีบเลี้ยง 3-5 กลีบ ดอกสีขาวเปลี่ยนเป็นสีครีม กลีบรูปใบพาย ยาว 1.5-1.8 เซนติเมตร ขอบจักมน เกสรเพศผู้ 3 อัน ยาวกว่ากลีบดอกเล็กน้อย อับเรณูสีชมพู เกสรเพศผู้ที่เป็นหมัน 1-2 อัน รังไข่มีขนกยาสีน้ำตาลหนาแน่น ก้านเกสรเพศเมียยาวประมาณ 1 เซนติเมตร ฝักรูปขอบขนานยาว 20-23 เซนติเมตร ก้านยาวประมาณ 1.5 เซนติเมตร มี 4-6 เมล็ด พิชิตนเดียวของไทย พบรากภาคใต้ตอนล่างที่นราธิวาส ขึ้นตามป่าดิบชื้น ความสูงถึงประมาณ 300 เมตร เป็นไม้ประดับ

ข้อมูลอ้างอิง : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsnamesci=Phaneraaureifolia0\(K0Larsen0105.05.0Larsen\)0Bandyop.,0Ghoshal010M.0K0Pathak](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsnamesci=Phaneraaureifolia0(K0Larsen0105.05.0Larsen)0Bandyop.,0Ghoshal010M.0K0Pathak)

ภาพประกอบ : ภาพฝีมือ : สุนีย์จัยและพัฒนาวัฒนธรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพใน/นอก : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsnamesci=Phaneraaureifolia0\(K0Larsen0105.05.0Larsen\)0Bandyop.,0Ghoshal010M.0K0Pathak](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsnamesci=Phaneraaureifolia0(K0Larsen0105.05.0Larsen)0Bandyop.,0Ghoshal010M.0K0Pathak)

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ประ

Elateriospermum tapos Blume

EUPHORBIACEAE

ไม้ต้น ผลัดใบช่วงสั้นๆ สูงได้ถึง 30 เมตร เรือนยอดเป็นกรวยแคบหรือทรงกระบอก แตกกิ่งแนวราบ ปลายห้อย ลำต้นมีพุพอนและเป็นร่องหรือบิดที่โคน เปลือก สีน้ำตาลอ่อนหรือน้ำตาลอ่อนเทา แตกเป็นสะเก็ด เล็ก เปลือกในสีเข้มพูหรือออกน้ำตาล มียางขาว ใน กว้าง(2) 4-7 เซนติเมตร ยาว (5)12- 22 เซนติเมตร ออกเรียนลับรูปขอบขานแกมรีแคบถึงรูปใบหอกกลับ ปลายเรียวแหลม โคนแคบขอบเรียบ ใบอ่อนสีแดงสด ออกเดี่ยมต้นอยู่ไม่เกิน ใบแก่ห้อยลง แผ่นใบคล้ายหนังบาง เกลี้ยงทั้งสองด้าน ใบแก่สีออกเหลือง เส้นใบข้าง 7-12(17) คู่ ทำมุ 90 องศา กับเส้นกลางใบ เป็นวงเชื่อมกันใกล้ขอบใบ เส้นใบอยู่เป็นร่องแท้ นูนขัดโดย เนพาะด้านล่าง ก้านใบยาว 2.5-7 เซนติเมตร ปลายบวมมีต่อมเล็ก 1 คู่ ทูใบยาว 2-3 มิลลิเมตร รูปสามเหลี่ยม ดอก สีขาวถึงเหลืองอ่อน มีกลิ่นสาบแรง สามารถ แยกเพศ ออกเป็นช่อเล็กแตกแขนงเป็นจ่ำม มีกลุ่มดอกเพศ ผู้ล้อมรอบดอกเพศเมียเดี่ยวๆ ที่ปลาย ช่อดอกกว้างได้ถึง 8 เซนติเมตร ยาวได้ถึง 19 เซนติเมตร ก้านช่อดอก ยาว 2-9 เซนติเมตร ออกแน่นที่ปลายกิ่งและออกพร้อมๆ กันกับใบอ่อน ดอกเพศผู้ขนาด 2-3 มิลลิเมตร ก้าน ดอกยาว 2-7 มิลลิเมตร กลีบเลี้ยงแยกช้อนกัน 4-6 กลีบ เรียงเป็น 2 วง ไม่มีกลีบดอก เกสรเพศผู้ 10-20 อัน ยาวประมาณ 3 มิลลิเมตร โคนของก้านชูขึ้นเรื่อยๆ ล้อมรอบด้วยฐานฐานดอกเป็นพู ดอกเพศเมียขนาดประมาณ 5 มิลลิเมตร ก้านดอกยาว 2-5 มิลลิเมตร กลีบเลี้ยงเหมือนในดอกเพศผู้แต่มีขนาดยาว 5-8 มิลลิเมตร ไม่มีกลีบ ดอก รังไข่ขนาด 2.5-4 มิลลิเมตร ขันแน่น ล้อมรอบด้วยฐานฐานดอกรูปถ้วย มีเกสรเพศผู้เป็นหมันเล็กๆ หลายอัน ก้านเกสรเพศเมียสั้น 3 อัน ยอดเกสรเพศเมียแตกด้านหน้า ขนาดประมาณ 0.5 มิลลิเมตร ผล ยาว 4-6 เซนติเมตร ห้อยอยู่บนก้านยาวเรียวยาวขอบนานเป็น 3 ร่อง เกลี้ยง สุกสีเข้มพูถึงน้ำตาลเข้ม แตกระหว่าง พูออกเป็น 3 เสียง สองครั้ง เมล็ดเป็นเหลี่ยม 3 แฉล็ด พบทว่าใบเป็นป่าดิบ ปากก็ผลัดใบ มักพบบนเขาทิ่นปุ่น จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ยะลา นราธิวาส

ข้อมูลอ้างอิง : ไยม่อน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร ก่อการณาฯ ขยามนฤด นิปปากาโนไดเย็ม2 – พิมพ์ครั้งที่ 1-กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์ที่พิพ. 2559. 792 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ประดู่(ประดู่ป่า)

Pterocarpus macrocarpus Kurz

FABACEAE

ไม้ต้น สูงได้ถึง 35 เมตร มีขันลั่นนุ่มตามกิ่งและใบอ่อน ซ้อดอก ก้านดอก กลีบเลี้ยง และรังไข่ หุ้นใบขนาดเล็ก ร่วงเร็ว ในประดับเรียงเยี่ยน ยาว 8-25 เซนติเมตร ในบ่อบ้มี 5-13 ใน เรียงสลับบนเดียว รูปขอบขนาน หรือแฉกแบบรูปไข่ ยาว 2.5-11 เซนติเมตร ปลายแหลมยาว ก้านใบอยู่อย่าง 3-8 มิลลิเมตร ข้อดอกแบบช่อกระจะ มักแยกแขนง ล้วนมากออกตามซอกใบ ยาวได้ถึง 15 เซนติเมตร ในประดับย่อยรูปลิ่มแคบ ติดที่โคน กลีบเลี้ยง ก้านดอกยาว 0.8-1.5 เซนติเมตร มีข้อหลอดกลีบเลี้ยงยาว 4-6 มิลลิเมตร ปลายจักตื้น ๆ 5 แฉก คล้ายรูปปากเปิด คู่บนเขื่อมติดกัน ดครูปดอกกล้า ลีสเหลือง ยาว 0.7-1.5 เซนติเมตร รวมก้านกลีบ กลีบกลาง รูปไข่กว้าง ปลายเว้าตื้น กลีบปากและกลีบคู่ข้างรูปขอบขนาน เกสรเพศผู้ 10 อัน เขื่อมติดกันกลุ่มเดียวหรือ สองกลุ่ม อับเรณูติดไว้ด้วยรังไข่มี 2-6 ช่อง มีก้าน ก้านกสรเพศเมียยาว 6-9 มิลลิเมตร ยอดกสรเป็นตุ่ม ผลแห้งไม่แตก มีปีกรอบ เส้นผ่านศูนย์กลาง 5-9 เซนติเมตร ก้านผลยาว 1-1.5 เซนติเมตร มีเมล็ดเดียว รูปคล้าย ไต ยาว 6-9 มิลลิเมตร ข้ามลีดขนาดเล็ก พบรทพม่าและภูมิภาคอินโดจีน ในไทยพบแทนทุกภาค ยกเว้นภาคใต้ ขึ้นตามป่าเดิรรัง ป่าเบญจพร้อมและป่าดิบแล้ง ความสูงถึงประมาณ 1,000 เมตร

ข้อมูลต่อไปนี้ : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Pterocarpusmacrocarpus0Kurz>
ภาพประกอบ : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Pterocarpusmacrocarpus0Kurz>

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ชื่อพื้นเมือง : จิต็อก, ฉะนอง, ดู่ดู่ป่า, ตะเลอ, เหอะเลอ, ประดู่, ประดู่ป่า, ประดู่เสน

ไม้ต้น สูงได้ถึง 35 เมตร มีขันสัน្ឋี่นุ่มตามกิ่งและใบ อ่อน ช่อดอก ก้านดอก กลีบเลี้ยง และรังไข่ ทุใบ ขนาดเล็ก ร่วงเร็ว ในประตอนเรียงเวียน ยาว 8-25 เซนติเมตร ใบประกอบ 5-13 ใน เรียงสลับบนเดียว รูปขอบ ขนาดหรือแกรมรูปไข่ ยาว 2.5-11 เซนติเมตร ปลายแหลมยาว ก้านใบย่อยยาว 3-8 มิลลิเมตร ช่อ ดอกแบบช่อกระจะ มักแยกแขนง ส่วนมากออกตาม ซอกใบ ยาวได้ถึง 15 เซนติเมตร ใบประดับย่อยรูปคลิม แคบ ติดที่โคนกลีบเลี้ยง ก้านดอกยาว 0.8-1.5 เซนติเมตร มีข้อหลอดกลีบเลี้ยงยาว 4-6 มิลลิเมตร ปลายจักตัน ๆ 5 แฉก คล้ายรูปปากเปิด คุบันเข้ม ติดกัน ดอกรูปดอกถั่ว สีเหลือง ยาว 0.7-1.5 เซนติเมตร รวมก้านกลีบ ก้านกลีบลงรูปไข่กว้าง ปลายเว้าตื้น ก้าน ปีกและกลีบคู่ข้างรูปขอบขนาน เกสรเพศผู้ 10 อัน เชื่อมติดกันกลุ่มเดียวหรือสองกลุ่ม อับเรณูติดไว้ได้ รังไข่มี 2-6 ช่อง มีก้าน ก้านเกสรเพศเมียยาว 6-9 มิลลิเมตร ยอดเกสรเป็นตุ่ม ผลแห้งไม่แตกมีปีกรอบ เส้นผ่านศูนย์กลาง 5-9 เซนติเมตร ก้านผลยาว 1-1.5 เซนติเมตร มีเมล็ดเดียว รูปคล้ายไต ยาว 6-9 มิลลิเมตร ข้ามเมล็ดขนาดเล็ก พบที่พม่าและภูมิภาค อินโดจีน ใน ไทยพบแทนทุกภาค ยกเว้นภาคใต้ ขึ้นตามป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรพรรณ และป่าดิบแล้ง ความสูงถึงประมาณ 1,000 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?words=%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%94%E0%B8%B9%E0%B9%88&typeword=group>

ภาพประกอบ : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?words=%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%94%E0%B8%B9%E0%B9%88&typeword=group>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ประดู่วะ(พิกุลดง)

Madhuca laurifolia (K. & G.) Lam

SAPOTACEAE

ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูงได้ถึง 34 เมตร เส้นผ่าศูนย์กลางได้ถึง 1.5 เมตร ลำต้นเปลาตรง บางครั้ง เป็นร่องถึง หรือมีพุponเล็กๆ เปลือกแตกเป็นร่องตื้นๆ แล้วหลุดเป็นสะเก็ดเล็กๆ กิ่งหนา 2.5- 5 มิลลิเมตร ระยะแรก จะมีขัน ลักษณะเหมือนกำมะหยี่ ใน ออกเป็นกลุ่มแบบหลวມๆ หรือกระจายห่างๆ ทึบใบยาว 5 มิลลิเมตร ก้านใบยาว 4-7 มิลลิเมตร ระยะแรก มีขันนุ่มเหมือนกำมะหยี่ มีร่องด้านบนก้าน ใบเดี่ยว รูปใบหอกหรือรูปใบหอก แกมรูป หรือรูปไข่กลับแกมขอบขนาน ขนาด $8.4 \times 2.5 - 21.6 \times 8.9$ เซนติเมตร ปลายใบเรียวแหลม ฐานใบเรียวแหลม เป็นครีบ เมื่อแห้งลักษณะคล้ายกระดุม เกลี้ยง เส้นใบด้านบนเป็นร่อง เส้นแขนงใบ 8 - 15 คู่ ค่อยๆ จางลงและไม่เด่น ชัดที่ขอบใบ เส้นแขนงใบอย่างวางตัวขวางกับเส้นแขนงใบ ดอก สีขาวเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 0.4 มิลลิเมตร ออกเป็นกระจุกได้ถึง 8 朵ok ก้านดอก 4 - 9 มิลลิเมตร มีขันเหมือนกำมะหยี่ วงกลีบดอกเชื่อมกัน เป็นวงมี 6 - 8 แฉก ผล รูปทรงรี ขนาด 1.8×1 เซนติเมตร มีขันกระจายห่างๆ มีเมล็ดเดียว ขนาด $1.7 \times 1 \times 0.8$ เซนติเมตร

ข้อมูลต่อไปนี้ : Tree Flora of Malaya A Manual for Foresters Volume One.
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวิศวกรรมอุตสาหกรรมพืชชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวิศวกรรมอุตสาหกรรมพืชชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ประยงค์ใบใหญ่

Aglaia oligophylla Miq.

MELIACEAE

ไม้ต้นเล็กถึงขนาดกลาง สูงได้ถึง 20 เมตร มีพุพอนเล็ก เปลือก สีเทาอ่อนถึงน้ำตาลอ่อนซมพู หรือสีน้ำตาลเข้ม เกลี้ยงหรือแตกเกลี้ยงอยู่เป็นแผ่น ไม่มียางขาว ใน ยาวได้ถึง 40 เซนติเมตร ในประกอบแบบใบย่อย 3 ใบ หรือแบบขนนกยอดเดียว ในย่อย 1-3(4) คู่ ออกตรงข้าม กว้าง 2-7 เซนติเมตร ยาว 5-20 เซนติเมตร รูปไข่กลับหรือรูปรีปลายเรียวแหลมยาว โคนกลมหรือรูปลิม เป็นรากในแก่เนื้อคล้ายหนัง บางเกลี้ยงด้านบนด้านล่าง มีขนรูปดาว สีน้ำตาลอ่อนเหลืองอ่อนกระจายถึงแน่นบนเส้นกลางใบกระจาย ถึงเกลี้ยงบนผิวใบด้านล่างแห้งสีเขียวอ่อน ค่อนข้างมันทั้งสองด้าน เส้นใบ 5-10(6) คู่ โค้ง ค่อนข้างนูนทั้งสองด้าน เส้นใบย่อยค่อนข้างนูน ด้านล่าง ก้านใบย่อยโคนบวม ก้านใบของใบด้านข้างยาวได้ถึง 1.2 เซนติเมตร ของใบปลายยาวได้ถึง 2 เซนติเมตร กิ่งเรียว เล็ก มีขนรูปดาวสีน้ำตาลอ่อนเหลืองอ่อนหรือเกลี้ดใกล้ปลายดอก ยาว 2.5 มิลลิเมตร สีเหลืองอ่อน ออกเป็นช่อยาว 10-20 เซนติเมตร กลีบดอก 5 กลีบ รูปไข่กลับ หลอดอับเรณูยาวครึ่งหนึ่งของกลีบดอก รูปกลมแบน (กว้างมากกว่าสูง) อับเรณู 5 อัน โผล่พ้นปากหลอดเกลี้ยงอยู่ ผล ยาวได้ถึง 3 เซนติเมตร กลม มีขนสีน้ำตาลอ่อนเหลือง แกมเม่แตก มี 1-2 เสียง แต่ละเสียงมี (0)1 เมล็ด หุ้มด้วยเนื้อใส รสหวานกินได้ พบรินป่าไปร่อง ป่าดิบที่ต่ำและลับเข้า จังหวัดภูเก็ต สงขลา

ข้อมูลอ้างอิง : การ์เดนเซอร์, ไนมอน พินดา สิงกิสุนทร ก่อจaganada ขยานฤทธิ นับปานก้าได้ - พิมพ์ครั้งที่ 1-กรุงเทพฯ โครงการพัฒนาพันธุ์ไม้ 2559. 792 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ประยงค์ป่า

Aglaia odoratissima Blume

MELIACEAE

ไม้ต้นขนาดเล็กถึงกลางสูง 4-12(20) เมตร กิ่งใหญ่สูงขึ้นแต่กิ่งเล็กกว่าออกตามแนวโนน เป็นอีกสีน้ำตาล อมครีมถึงอมแดงเข้ม เรียบหรือขรุขระหรือแตกเป็นเกล็ด เป็นลักษณะสีส้มหรือชมพูหรือสีน้ำตาลอ่อนๆ แต่ก็มี ยางใส่เมี่ยงขาว ในบานฯ 10-30 เซนติเมตร ประกอบแบบใบย่อย 3 ในหรือแบบขนนกยอดเดียว ในบานฯ อยู่ 1-3 คู่ ออกกิ่งตรงข้าม กิ่ง 2-6 เซนติเมตร ยาวได้ถึง 15-18 เซนติเมตร (พบน้อยกว่างได้ถึง 8 เซนติเมตร ยาวได้ถึง 24 เซนติเมตร) รูปร่างใบที่รูปไข่ถึงรูปไข่กลับ ปลายเรียวแหลมยาว โคนกลมถึงรูปกลม เบี้ยว ใบแก่เกลี้ยง ด้านบนยกเว้นมีเกล็ดเล็กน้อยบนเส้นกลางใบ ด้านล่างมีเกล็ดรูปใบสัตว์สีน้ำตาลอ่อน มากปนอยู่กับขนรูปดาวสีน้ำ ตาลอ่อนเหลืองอ่อน แผ่นบนเส้นกลางใบและกระจาบบผิวใบด้านล่าง เส้นใบ 5-11 เส้น กิ่งอ่อนมักมีเกล็ด สีน้ำตาลอ่อนสัมอ่อนแน่น ในบานฯ มีก้านใบยาวได้ถึง 0.5-1.5 เซนติเมตร ในปลายก้านใบยาวได้ถึง 2.5 เซนติเมตร ก้านช่อ ในบานฯ 2-7 เซนติเมตร มีเกล็ด/ขนนแน่น กิ่งเล็กเรียว มีเกล็ดและขนนเมื่ออ่อน ดอก ยาว 1.5-2 เซนติเมตร สีเหลืองอมครีมถึงส้มอ่อน กลมแบบ (ดอกเพคผู้) หรือรูปไข่กลับ (ดอกเพคเมีย) ดอกมีกลิ่นหอมคล้ายน้ำผึ้ง หรือ กลิ่นตะไคร้หอม (โดยเฉพาะดอกเพคผู้) ช่อดอกเพคผู้แตกแขนงยาว 7-35 เซนติเมตร มีดอกจำนวนมาก ช่อดอก เพคเมียออกเป็นช่อแคบไม่แตกแขนง ยาว 3.5-12 เซนติเมตร มีดอกได้ถึง 20 ดอก ก้านดอกยาวประมาณ 1 มิลลิเมตร กลีบเลี้ยงยาวครึ่งหนึ่งของกลีบดอก ปลายจักเกือบถึงโคน เป็นแฉกกลมบาง 5(6) แยก เกล็ดแน่น กลีบดอก 5(6) กลีบ รูปรีถึงไข่กลับหรือกลมเกลี้ยง หลอดเกสรเพศผู้ยาวไม่ถึงครึ่งของกลีบดอก รูปถ้วย ปลาย จักเป็นพู่ดิน 5 พู อับเรณู 5 อัน ติดได้ ขอบปากหลอดโผล่พ้นปากหลอดชี้ไปที่กลางดอก ผล กิ่ง 1-1.5 เซนติเมตร ยาว 1.5-2 เซนติเมตร ออกเป็นช่ออย่างยาวได้ถึง 20 เซนติเมตร รูปรีหรือไข่กลับ ปลายกลม โคนเรียวแคบ มีเกล็ดรูปดาวสีส้มอมชมพูแน่น สุกสีน้ำตาลอ่อนเหลืองถึงสีแดงอมส้ม แกมไม่แตก มี 1(2) เสียง แต่ละเสียงมี 1 เมล็ด หุ้มด้วยเนื้อสีชมพูอมเหลืองอ่อน รสหวานกินได้ พบทว่าใบเป็นป้าดิบที่ดำ และป้าดิบเข้า สูงได้ถึง 1,100 เมตร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตรัง สงขลา

ข้อมูลข้างต้น--ได้มาจาก การค้นคว้า พัฒนา ลิขสิทธิ์ ก่อการค้า ขยายต้น นำบานฯ ให้ พัฒนาชั้นที่ 1- กรมพัฒนาฯ โครงการจัดพัฒนาฯ 2559
ภาคตะวันออกเฉียงใต้และพัฒนาวัฒนธรรมอุทกุธราและชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี <http://www.dnp.go.th>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

